

הטלוויזיה החינוכית "חוצה ישראל"

ראיון עם מיגרי צור-קמפנילה

את שחקנית ברידג', זאת ההגדרה שלך?

כן. אני ברידג'. אם אני צריכה להגדיר את עצמי אז אני קצת אישה לפייטרו וקצת בת להורים שלי וחברה לחברים שלי ואמא של החתול, אבל בעיקר זה ברידג'. זאת אומרת, זה מה שמגדיר אותי.

מה זה אומר? זה אומר שזה מקצוע, זה אומר שזה אורח חיים?

זה אומר שזה הכל. זה כל החיים שלי – זה מקצוע, זה תחביב...

גם היום שלך הוא יום של ברידג' אית?

כן.

את כמה בבוקר ו...?

קודם כל זה קטע קשה, נתחיל מזה. אני קמה בבוקר ואני חושבת "מה אני עושה היום?". את מכירה את פו הדב?! גם הוא חושב מה הוא עושה היום, אז הוא אומר "אני אוכל קצת דבש". אז ככה גם אני. אני חושבת "אני אשחק ברידג' ואני אלמד ברידג'" ואני מחייכת! אני מאוד אוהבת את מה שאני עושה. אני מלמדת אנשים

אז חוץ מהתחביב, המקצוע שלך הוא מורה לברידג'?

נכון. אני מלמדת בעיקר פרטי, כי זה נחמד לי ואני יכולה לבחור את התלמידים. אני במצב כזה שאני יכולה לבחור את מי אני מלמדת ולבחור את הנחמדים שביניהם.

את בוחרת רק את הנחמדים או גם כאלה שיש להם פוטנציאל, שזה אתגר לפתח אותם?

גם וגם, אבל יותר את הנחמדים. הייתי רוצה...לאמץ יותר ולעבוד יותר עם זוגות טובים, אבל זה לא כל כך מסתדר.

למה?

כי שחקני הברידג', כולם הכי טובים ולא חושבים שבהכרח צריכים אימון.

את מדברת על הארץ או בכלל?

יותר בארץ. בארה"ב, למשל, השחקנים הכי טובים מתאמנים ולומדים ויש להם מאמנים שעובדים איתם. בארץ כולם הכי טובים.

כמה שנים את כבר חיה כמו שתיארת?

20 שנה. גם קודם ניהלתי תחרויות, אבל זה לא היה העיסוק העיקרי. קצת למדתי וקצת זה, אבל באיזשהו שלב החלטתי שזה מה שאני רוצה לעשות, שאני לא בנויה לעבודה מ – עד 5. אני רוצה לעשות מה שאני רוצה מתי שאני רוצה. אני גם נוסעת המון לחוץ לארץ וזה לא מסתדר עם עבודה רגילה. לאט לאט הדברים התפתחו ומכיוון שאני השחקנית הכי מצליחה בארץ – אני לא אגיד הכי טובה, כי זה לא פוליטיקלי קורקט, אבל אני כן – ופעמיים אלופת עולם, אז יחד עם ההצלחה בברידי הגיעה גם ההצלחה בעבודה והביקוש הגדול, ואני גם מורה מאוד טובה.

אולי הגיע הזמן שתסבירי מה זה בעצם ברידג'

אז קודם כל זה משחק

משחק קלפים

משחק קלפים, אבל זה... זאת הגדרה מאוד לא נכונה, כי משחק קלפים זה משהו שנשמע מאוד לא טוב, כי משחק קלפים זה משהו שנשמע כמו רמי או קנסטה או משהו כזה. זה הרבה יותר קרוב לשחמט מאשר למשחק קלפים. זה משחק חשיבה ולא משחק מזל, במיוחד אם משחקים בתחרויות והאלמנט של המזל כמעט מנוטרל לחלוטין. חשבו שזה יהיה ענף אולימפי – עד כדי כך – אז זה משחק רציני.

השמועה אומרת שבשנים הקרובות זה ייכנס כענף לאולימפיאדה

שמועה. אל תאמיני לשמועות. עושים לנו המון דברים שכאילו אנחנו ספורט ואנחנו צריכים להופיע לתחרויות במדים ואסור לעשן בזמן התחרות... אבל זה לא. זאת אומרת, זה בכל זאת אנשים מבוגרים שמשחקים משחק.

את מעדיפה שלא יעשו מזה ענף אולימפי?

הייתי מאוד שמחה אם זה היה נכנס, כי זה היה זוכה להכרה וזה היה זוכה לתמיכה מהגופים המתאימים. ככה אין הרבה תמיכה ממשלתית לברידיג'. יש קצת תמיכה ממשד הספורט וקצת מזה, אבל לא מספיק. אז כל הנסיעות וכל ההשתתפות בתחרויות – יש אליפות אירופה ויש אליפות עולם ויש אולימפיאדת ברידיג', שמתקיימת באותן שנים של האולימפיאדה – הרוב ממממן על ידי ההתאגדות הישראלית לברידיג', שאין לה הרבה תקציבים לצורך העניין. אז אם זה היה ספורט אולימפי זה היה זוכה ליותר תמיכה. אז כן הייתי רוצה. זה גם היה נותן יותר לגיטימציה.

איפה צמח המשחק, באירופה?

כן, באירופה ובארה"ב. הצורה הראשונה של ברידיג' הייתה בלונדון, במועדון ג'נטלמנים, שפרסמו ספר ראשון של ברידיג'.

זה צמח באווירה של מועדוני גברים?

כן. וויסט היה משחק של אנשים עם יכולת כספית גבוהה

של הג'נטלמנים

נכון. זה התחיל כמו משחק שאפשר להפסיד בו כסף ולהרוויח בו. אחרי כמה שנים צמחו התחרויות וזה תפס כיוון יותר של הספורט ופחות בעניין של הכסף ומועדוני ג'נטלמנים. בשנות ה-30 באמריקה זה ממש הגיע לאיזה שיא. הבסט סלרים ברשימת הספרים היו ספרים של ברידג'.

למה? כי כמו שחמט, זה נתפש כמדד לאינטליגנציה?

אני לא יודעת. זה היה אופנתי. ומנסה לעמוד בחוזה שהוא הבטיח לבצע.

זה משחק זוגות, איכות המשחק שלך תלויה גם בפרטנר שיש לך בוודאי.

איך בוחרים פרטנר? זה לא פשוט

בכלל לא פשוט. בטח שלא כשמספר השחקנים יחסית מצומצם וחלק גדול מהשחקנים מסודרים בזוג. הייתה לי שותפה 15 שנה.

את מעדיפה גבר או אישה?

אני מעדיפה גבר.

למה?

כי האתגר הוא יותר גדול

מה זאת אומרת?

זה נשמע נורא לא טוב, אבל... הברידג' מחולק לנשים וגברים, כמו כל ספורט אחר. יש תחרויות לנשים ויש תחרויות פתוחות. זאת אומרת, אין תחרויות לגברים. יש תחרויות פתוחות שבהן נשים יכולות להשתתף ויש תחרויות לנשים בלבד. הנשים יכולות להשתתף כמעט בכל התחרויות, אבל מצד שני יש תחרויות שמיועדות רק לנשים.

למה? זאת אפליה מתקנת?

כן.

את יכולה על פי הניסיון שלך בברידג' להגיד שנשים וגברים חושבים אחרת?

לא. אני לא יכולה להגיד שחושבים אחרת. ברמה הממוצעת נשים משחקות יותר טוב. ברמות הכי גבוהות גברים משחקים יותר טוב.

זה כמעט כמו בכל תחום. פענחת למה זה ככה?

יש לי כמה הסברים לזה וגם דיברתי פעם עם מישהי... שיחקתי פעם בקבוצה עם אמריקאית ממוצא רוסי, שהייתה אלופת שח מאוד גדולה ברוסיה ואחר כך עברה לברידגי. דיברנו על זה, באמת, למה צריך שח לנשים וברידגי לנשים, כי אנחנו לא פחות חכמות. הבעיות הן לא בחכמה. הבעיות, אני חושבת, הן ביכולות הניתוק מכל השאר, דבר שיש לגברים הרבה יותר מלנשים. נקרא לזה יכולת ריכוז, נקרא לזה ניתוק. זאת אומרת, אם אני אריב עם אמא שלי ואני אלך לשחק, זה ישפיע עלי הרבה יותר מאשר על גבר שיריב עם אישתו ויבוא לשחק ושום דבר לא מעניין אותו. לא רק זה – תיקחי תחרות גברים ובחורה ערומה תעבור בין השולחנות, אף אחד לא ישים לב (פייטרו שיושב איתנו מתפקע מצחוק). תלוי, כמובן, בתחרות ותלוי בשחקנים, אבל ניסו את זה.

באמת!?

זה נעשה. זה פולקלור של הברידגי. אחד מהשחקנים הכי גדולים באנגליה, שהייתה לו יכולת ריכוז באמת מדהימה, שיחק במועדון ג'נטלמנים פעם, על הרבה כסף. כמה חבר'ה מהמועדון ניסו את התרגיל הזה, לא בחורה ערומה, אלא בחורה עם בגד ים. אחרי המשחק שאלו אותו "ראית משהו מוזר שקרה?"; "כן, החוזה שהגענו לא היה חוזה אופטימלי". יש בזה מן האמת, זה לא...גברים יכולים להתרכז הרבה יותר.

אז לשחק עם גבר זה מאזן אותך?

מצד אחד כן.

ומצד שני נראה לי שאת הבוסית במשחק

לא תמיד. שיחקתי עם גברים, שאני מוכרחה להודות שהם שחקנים יותר טובים ממני.

אני מתכוונת מבחינת האופי – את הדומיננטית

במידה מסוימת (מיגרי מחייכת), במידה מסוימת כן. אבל הרוב שיחקתי עם נשים. זאת אומרת, כמעט כל החיים שיחקתי עם נשים.

אני חוזרת שנייה למשחק – אמרת ששחקן אחד שם את היד על השולחן והשני ממשיך את

המשחק. זה שממשיך הוא השחקן הטוב יותר?

לא. הוא זה שהכריז ראשון את אותה הסדרה שהופכת לשליט.

זאת אומרת, זה משהו שקורה במהלך המשחק, לא מחליטים מראש מי ישחק

לא מחליטים מראש מי ישחק.

רוב השנים שיחקת עם נשים כי ככה זה יצא?

כי ככה זה יצא, כי אולי בחרתי בדרך הקלה יותר, כי לשחק עם אישה זה אומר שכל שנה זכינו באלופות הארץ וזה אומר שכל שנה היינו בנבחרת הנשים, מה שלא היה בטוח אם הייתי משחקת עם גבר. ברידגי זה משחק מאוד שוביניסטי. צריך גבר מאוד אמיץ שישחק עם אישה, שיחליט שהוא הולך לשחק עם אישה.

למה? כי מעריכים פחות את יכולת החשיבה שלה?

כן. זה גם עניין של החבריה – הבנים משחקים ואחר כך הולכים לראות כדורגל ונפגשים לזה ונפגשים לזה ופתאום יש אישה. זה לא מתאים.

אם דיברנו על התקשורת בין בני הזוג, עם אישה את יכולה לתקשר טוב יותר הרבה פעמים?

בוודאי. אותה בחורה ששיחקנו 15 שנה ביחד, גם היינו חברות מאוד טובות.

אני מדברת על תקשורת ליד שולחן המשחק

לא, זה לא משנה.

עם מי היום את משחקת?

עכשיו אני משחקת עם גבר, כדי לקחת קצת הפסקה מברידג' נשי. אז אני משחקת השנה עם גבר בהצלחה גדולה מאוד – זכינו בתחרות ביפן ממש עכשיו. ואני מתחילה עכשיו גם לשחק עם אישה, כי יש אליפות עולם ורק...אליפות העולם, שהיא התחרות הכי יוקרתית, היא תחרות שלא כל אחד יכול להשתתף, אלא צריך לעלות אליה מאליפות אירופה. חמשת הקבוצות הראשונות מאליפות אירופה, יש להן זכות השתתפות באליפות העולם. אז השתתפתי באליפות אירופה לנשים וגמרנו בין חמשת הראשונות וזה מקנה לנו את הזכות להשתתף באליפות העולם, שתהיה בסתיו. בגלל זה אני משחקת עכשיו גם עם אישה.

זה פחות אתגר בשבילך לשחק עם אישה?

במידה מסוימת. אני מנסה להיות פוליטיקלי קורדט...

למה? מה האתגר בלשחק עם גבר? זה להראות שאת יכולה להיות אחת מהחבר'ה?

כן. שאני מספיק טובה להיות שם.

זאת אומרת, מבחינתך האישה יש בזה משהו פמיניסטי

בהחלט. זאת אומרת, לשחק עם אישה, מה שעשיתי רוב הזמן, זה באמת לבחור בדרך הקלה.

מצד שני הדרך הזאת הביאה אותך להישגים. כלומר, זאת הדרך הקלה מבחינת התפישה

הפמיניסטית שלך, אבל לא מהבחינה המקצועית

נכון.

כשחקנית ברידג' בחרת בדרך הטובה ביותר

נכון, אם כי אליפויות העולם שזכיתי בהן, אחת זה היה ליחידים, אז זכיתי לבד

מה זה תחרות ליחידים?

יש תחרות שמזמינים את 28 הנשים הכי טובות בעולם. כל אחת באה לשם בלי שותפה ומשחקים עם כל אחת נגד כל אחד, כאשר אין שפה מוסכמת מראש – כולן משתמשות באותה שפה – והפרס הוא ליחיד. זאת אומרת, התוצאה היא ליחיד והפרס הוא ליחיד.

מתי זה היה?

98'. וב – 2000 זכיתי באליפות עולם לקבוצות מעורבות, שזה תחרות משחקים בה... בכל זוג יש גבר ואישה. ככה שדווקא ההישגים הבאמת גדולים היו לבד או עם גבר. וגם התחרות הזאת ביפן הייתה עם גבר... אבל זכיתי בהמון המון מדליות בתחרויות עם אישה ועם נבחרת ישראל לנשים.

קראתי שלא מומלץ לזוגות בחיים לשחק כזוג בברידג'

יש לי תיאוריה על זה. אני חושבת שזוג שחי טוב גם משחק טוב וזוג שחי פחות טוב, אז הדברים הלא טובים יצאו בברידג'.

למה?

זה משחק מאוד תחרותי

שזה משהו שצריך להוסיף לתכנון שמנינו קודם – צריך להיות תחרותי

מאוד. אם רוצים להצליח חייבים להיות תחרותיים, זה לא עובד בלי זה. אי אפשר להיות... לא שאי אפשר להיות מאוד נחמד – אפשר להיות מאוד נחמד ולהצליח, אבל צריך שיהיה הרצון to kill. כשמדובר בזוגות נשואים – ולא רק בזוגות נשואים, גם בכלל – אני חושבת שזה המון עניין של כבוד הדדי. אם יש כבוד לשותף, אז את יודעת שכשהוא עושה טעות זה לא מתוך טמטום וזה לא מתוך רצון, אלא הוא עשה את הכי טוב וזה לא הצליח. אם את באה ממקום שנורא טוב ונורא נעים ונורא חמים ונורא אוהב ותומך, אז את מבינה את הפרטנר גם כשהוא עושה טעות. אבל כשיש משקעים מהבית, זה המקום להוציא אותם. אני לא צועקת ולא מעירה ולא כלום בתחרויות.

מתי התחלת תשחק?

בגל 13-14. הוריי שיחקו, למדתי, נדלקתי.

הם שיחקו הרבה?

אבא שלי היה משחק הרבה. אחר כך, בשלב מסוים, הוא לימד גם את אמא שלי ואז אמרתי "גם אני יכולה". ולקחתי ספר וקצת הסתכלתי עליהם והתחלתי ללמוד והתחלתי לשכוח שיש בית ספר

עד כדי כך?

כן. אם נתפסים זה משחק מאוד מאוד ממכר.

ההורים שלך ניסו למנוע ממך לשחק?

כשהם קיבלו טלפון מהבי"ס, שלא ראו אותי תקופה מסוימת, אז זה... אז אמרו "די". אבל מכיוון ששניהם משחקים...

את זוכרת מה תפס אותך אז?

הייתי טובה מההתחלה. כנראה שאם לא הייתי טובה ולא הייתי מצליחה לא הייתי נתפסת ככה.

ובמקביל גם שיעממם לך בבי"ס?

יחסית כן.

איפה גדלת?

ברומניה.

איפה ברומניה?

בבוקרשט. ואז פתאום גם התחלתי לשחק עם אנשים יותר מבוגרים, סטודנטים, והיה לי נורא נחמד. את יודעת, בחורה צעירה... ושיחקתי והצלחתי והתחלתי ללכת לתחרויות.

זה משחק פופולרי ברומניה?

זה היה יחסית פופולרי. ברוסיה, למשל, היה אסור לשחק, בגלל המשטר הקומוניסטי. ברומניה היה מותר עד שאני עזבתי. אחר כך אסרו את זה לתקופה מסוימת.

מתי עזבת?

ב – 78.

יחד עם ההורים?

כן.

יש לך גם אחים, אחיות?

לא.

למה עזבתם את רומניה?

אני לא יכולה להגיד שהיה לי רע ברומניה, גם אף פעם לא הרגשתי אנטישמיות, אבל חשבתי שיהיה לי יותר טוב פה.

בת כמה היית כשעלית?

18.

גידלו אותך כיהודייה?

חגגנו את כל החגים. היינו הולכים לבית כנסת ביום כיפור, יותר כדי לראות מי נשאר, מי כבר עלה לארץ, מי חי, מי מת, את יודעת. איפשהו תמיד ידענו שזה המקום שלנו. רומניה, עם כל הדברים הטובים, בכל זאת הייתה מדינה קומוניסטית ורצינו לעזוב.

מה ההורים שלך עשו?

אמא שלי הייתה מנהלת חשבונות ואבא שלי היה מהנדס אלקטרוניקה. שניהם בפנסיה עכשיו.

הייתה לכם משפחה פה?

רחוקה יחסית. אבל גם ברומניה לא הייתה משפחה. כל מה שהיה לנו ברומניה, שזה סבא וסבתא, אז עלינו כולנו ביחד. הייתי גם נשואה אז.

ליהודי כשר?

לא.

וגם בעלך עלה לארץ?

כן. בגיל 18 הכל נראה קל.

נראה לי שבכלל דברים נראים לך קלים

(מיגרי צוחקת) אני לוקחת דברים בקלות. אם כי, כשהתחתנו (היא ופייטרו) היינו צריכים להחליט איפה אנחנו רוצים לחיות – אם אנחנו רוצים לחיות בארץ או אם אנחנו רוצים לחיות בלונדון, כשהיה ברור שלי יהיה יותר קל למצוא עבודה בלונדון מאשר לפייטרו בארץ. מי שידוע ברידג' יכול להסתדר בכל מקום. איפה שתזרקי אותי, יש לך מועדון ברידג' ואני אלך למועדון ואני אכיר אנשים ויהיו לי חברים ואני גם אמצא עבודה יחסית מהר. החלטנו שאנחנו אוהבים את תל אביב, שאנחנו נשארים פה.

הקליטה בארץ הייתה לך קלה?

מאוד.

ישר המשכת עם הברידג'?

לא רק שהיה לי קל...נורא קשה לי עכשיו, למשל, לדבר רומנית. אני זוכרת שבאתי לארץ, הייתה לי בת דודה פחות או יותר בגילי. היא הסתובבה איתי ודיברה איתי רומנית כי הייתי עולה חדשה וכל זמן היא זרקה לי מילים בעברית ואמרתי "למה היא עושה לי את זה? היא עזבה את רומניה לפני 3-4 שנים. היא לא יכולה לדבר רומנית?". ועכשיו אני מוצאת את עצמי לא יכולה לדבר רומנית. פייטרו שם לי טלוויזיה רומנית וזה לוקח לי זמן בכלל לקלוט שזה טלוויזיה רומנית.

התנתקת מזה?

כן. לא הייתי שם מאז שעזבתי. בהתחלה שמרתי על קשר מאוד מאוד חם והדוק עם החברות שלי משם, שהיינו חברות בלב ובנפש. בהתחלה מכתב כל שלושה ימים, כזה ארוך, ואחר כך מכתב קצר ואחר כך מכתב עוד יותר קצר. אחרי שנה-שנתיים הפסקנו עם המכתבים. לפני שנתיים אבא שלי נסע לרומניה ונתתי לו פרויקט. אמרתי לו "אתה חייב למצוא את החברות שלי", כי היינו באמת כמו אחיות. לא ידעתי אם הן התחתנו, לא התחתנו, אותו שם, שם אחר. והוא הצליח למצוא אחת מהן והוא התקשר אלי מרומניה ואמר לי "מישהי רוצה לדבר איתך". והנה החברה שלי מלפני... וזה היה נורא מרגש ואמרנו "היי" ו"מה שלומך?" ו"מה נשמע?" ו"מה קורה?" ו"נהיה בקשר" ושום דבר.

את לא רוצה לנסוע לרומניה?

אם היה לי זמן בלתי מוגבל וכסף בלתי מוגבל, אז באיזשהו שלב הייתי רוצה. רק שאני צריכה להחליט אם לנסוע לרומניה או לנסוע למקום שלא הייתי בו עדיין או לנסוע לתחרות ברידג' – שזה בדרך כלל תחרויות ברידג'...או לנסוע לאיטליה לאמא של פייטרו, אז אני תמיד בוחרת באופציה הזאת. אין לי שום דבר ברומניה.

בארץ המשכת עם הברידג'?

הבעל שלי לא ידע ברידג'. וגם ברומניה, כשהכרתי אותו והתחלנו לצאת, אז היה לו אופנוע ואופנוע בגיל 17 זה הרבה יותר מעניין מברידג', אז קצת הפסקתי לשחק. כשהגענו לארץ כמעט ולא שיחקתי ואז התגרשנו וכשהתגרשנו אמרתי "עכשיו יהיה לי זמן לעשות כל מה שאני רוצה. אני אקרא ספרים ורק שיהיה לי שקט ושלווה". וישבתי בבית וקראתי ספרים ואז פתאום הקירות נהיו קטנים עלי. אמרתי "טוב, אני חייבת לצאת ולעשות משהו מה אני אעשה! אני אחזור לשחק ברידג'". גרתי אז בחיפה והלכתי למועדון ומאוד מהר חזרתי לעניינים. ולהיות בת 21 ולהיראות בסדר זה גם עוזר, כי כולם רצו לשחק איתי ולעזור לי לחזור למשחק (מיגרי אומרת את זה באירוניה) וזהו.

מתי זה הפך מתחביב למקצוע – הן מבחינת התחרויות והן מבחינת הפרנסה?

אז בחיפה, כשהתחלתי לשחק, למדתי

מה למדתי?

כל מיני דברים. הייתי סטודנטית מתמדת. למדתי שנה כלכלה, למדתי פסיכולוגיה וסוציולוגיה, אחר כך למדתי ספרות ותולדות האמנות. למדתי כל מיני ולא סיימתי את התואר. ואז, בזמן הלימודים, בנוסף ללנקות בתים וכל מיני דברים כאלה שסטודנטים עושים, התחלתי לנהל תחרויות ברידג'. ואז גם התחלתי קצת ללמד, אבל זה עוד לא היה רציני. ואז עברתי לתל אביב ופה למעשה זה הפך למקצוע. התחלתי לנהל איזה מועדון ברידג' קטן ואז התחלתי ללמד ולאט לאט...

האהבה שלך למשחק השתנתה במהלך השנים? את אוהבת בו היום דברים אחרים ממה שפעם?

אין ספק שאני רואה בו דברים אחרים, כי אני יותר טובה ואני יותר מרוצה מעצמי ועם ההצלחה גם מגיע איזה ביטחון עצמי. כמו שאמרתי לשותף שלי עכשיו ביפן, אחרי שזכינו, "נכון שגבתה בשני סנטימטר?!". כי זו ההרגשה. ברגע שמנצחים את מרגישה שכל העולם שייך לך. אבל בשבילי זה באמת... זה כל עולמי. אם מישהו היה אומר לי היום "תפסיקי לשחק ברידג" – no way.

אפשר להתחיל עם הרצון לנצח ועם השנים ללמוד ליהנות גם מהאתגר החשיבתי ואפשר גם להפך – שעם השנים בא התיאבון לניצחון

זה קשור. זה תמיד קשור. עם הזמן... בהתחלה נורא נורא רוצים לנצח ולעשות טוב וזה החלק הכי חשוב. עם הזמן ועם ההצלחה גם, אז לומדים שהדבר הכי חשוב זה ליהנות מהמשחק, שזה נורא חשוב לנצח, אבל לא פחות חשוב ליהנות. זה ברמות הגבוהות. ברמות האחרות, אנחנו מדברים באמת על משחק שהמון אנשים משחקים אותו ומה שיפה במשחק זה שתמיד נהנים. זאת אומרת, זה לא משנה – מישהו שלמד אתמול לשחק ומישהו שמשחק לא טוב, הוא נהנה. אולי לא באותה מידה או מהדברים שאני נהנית, אבל זה משחק מאוד מהנה.

מה מהנה? האתגר, החברותא?

האתגר, החברותיות, יוצאים מהבית, הולכים למועדון או לאנשים אחרים הביתה לשחק, פוגשים אנשים, מכירים אנשים עם עניין משותף.

יש פה המון עניין של חברותא המון.

אפילו במעגל הכי מצומם – יושבים ארבעה אנשים סביב שולחן המון.

זה דומה במשהו למה שרואים בסרטים – אווירה של עשן סיגריות וויסקי? לא וויסקי, כי בארץ לא שותים, אבל כן. לא בתחרויות, כי בתחרויות לא מעשנים...

נראה לי שזה משהו שצריך לשנות אותו בשבילך

פעם בתחרות של אליפות אירופה... קצת מחזירים אותי לתקופת הבי"ס. משחק באליפות אירופה נמשך שעתיים-שלוש ואסור לעשן. אז אני הולכת לשירותים ומעשנת בשירותים. אמרתי "זה מחזיר אותי לימים של בי"ס!". אז פעם אחת תפסו אותי בשירותים. מישהו נכנס ומצא אותי מעשנת בשירותים! וזה עלה בקנס לכל הנבחרת! לצערי.

לא שאלתי אותך כמה זמן אורך משחק. זה נשמע לי משהו מהיר

יד אחת זה משהו כמו 7 דקות, בתיאוריה. לפעמים יש יד קשה, שחושבים עליה יותר והיא יכולה להימשך הרבה יותר, אבל יש זמן מוקצב למשחק. יד זה שבע וחצי דקות, שמונה דקות אם משחקים עם מסכים. יש תחרויות שמשחקים עם מסכים.

למה משחקים עם מסכים?

כדי לא לראות את השותף ולא להעביר אינפורמציה לא חוקית. אפשר לראות את היריב, רואים את הקלפים, אבל אי אפשר לראות את השותף.

זה מנטרל את הלחץ הפסיכולוגי שדיברנו עליו קודם

נכון. הפרטנר לא רואה אם את עושה פרצופים. אפילו אם את השחקן הכי קול בעולם, אז לפעמים, אם פרטנר עושה משהו שלא נראה לך, את עושה איזשהו פרצוף והפרטנר קולט

וגם אחד היריבים

נכון.

אז יש בכלל דבר כזה בברידיג' שחקנים מקצוענים, שמתפרנסים מזה?

כן.

אנשים כמוך?

כן. אבל זאת לא פרנסה טובה, בגלל שזה לא ממוסד ובגלל שזה ענף שאין בו צופים.

בגלל זה שאלתי אם יש בענף מקצוענות

בתחרויות הפרסים הם בעיקר פרסים ותהילה ומנגנים את "התקווה"

יש מישהו שהחלום שלך הוא לשחק איתו?

יש כמה שחקנים שאני יכולה לשחק איתם בתחרויות. יש תחרות של זוגות מעורבים ובתחרות של זוגות מעורבים אני יכולה לשחק עם מי שאני רוצה, כולם ישמחו לשחק איתי. לשחק בתחרות פתוחה עם גבר, זה כבר סיפור אחר.

מה ההבדל בין תחרות פתוחה לתחרות של זוגות מעורבים?

תחרות של זוגות מעורבים זו תחרות שכל זוג מורכב מגבר ואישה. כל אחד יכול להגיע אליה. יש אליפויות גדולות שלא כל אחד, אלא שמספר הנציגים מכל מדינה מוגבל או שאפשר לשחק עם אנשים ממדינות אחרות. בזה באמת אני יכולה לשחק עם השחקנים הכי טובים בעולם, כי מכירים אותי ואני גם אחת מהשחקניות הכי טובות בעולם. כדי לשחק עם גבר בתחרות פתוחה, אז... עם מישהו מחו"ל זה לא היה מסתדר. יש לי חברות מאוד טובות בחו"ל, בצרפת, בארה"ב, שחקניות מאוד טובות. נפגשנו ברומא, באיזו תחרות, וככה דיברנו על לשחק עם גברים. יחסית אני רואה שאני בת מזל, כי אף אחד מהשחקנים הטובים באותן המדינות לא מוכן לשחק איתן בתור שותפות קבועה.

לתחרות פתוחה אפשר להירשם ופשוט לבוא?

תלוי. אם זה אליפות אירופה או משהו כזה, יש שלבים, יש משחקי מבחן, הדרך ארוכה. בתחרות פתוחה תראי בדרך כלל 99 אחוז שחקנים גברים ואחוז אחד נשים.

את כל הזמן לומדת עוד דברים?

כן. כל הזמן משתפרים, כל הזמן. נבחרת ישראל, למשל, או כל נבחרת, מתאמנת לקראת נסיעה.

את מתאמנת עם האנשים שיש בקבוצה?

כן. יש בה ששה אנשים.

ושם יש לך פרטנר קבוע?

כן. מגיעים לזה כזוג. יש תחרויות סגל במשך כל השנה והזוגות הראשונים בסגל משתתפים במשחקי המבחן. שלושת הזוגות הראשונים במשחקי המבחן הם בנבחרת ישראל.

זאת נחשבת נבחרת טובה?

נבחרת ישראל, הגברים, היו לה ימי תהילה, עכשיו קצת פחות. לנבחרת הנשים יש תוצאות מאוד טובות.

הנבחרת לא מעורבת?

לא.

למה?

כי נשים משחקות עם נשים וגברים עם גברים.

אני מבינה שאין סיבה טכנית שזה יהיה ככה

לא, אין סיבה טכנית.

מי נחשבות למעצמות בתחום הברידג'?

איטליה היא הנבחרת הכי חזקה בעולם, כבר תקופה ארוכה. גם ארה"ב היא נבחרת חזקה, שמתחרה עם איטליה על הבכורה. ונבחרת פולין היא נבחרת טובה ונבחרת צרפת היא נבחרת טובה. יש כמה מדינות סקנדינביות טובות.

איפה ישראל ממוקמת?

בעשר הראשונות.

לא רע

לא, לא רע.

כמה מקצוענים יש בארץ?

חמשה-ששה. אני האישה היחידה.

אף אחד מהם לא הגיע להישגים שלך?

לא (אומרת מיגרי בגאווה)

יש הערכה כמה אנשים בכלל משחקים פה ברידג' באופן קבוע?

יש התאגדות ישראלית לברידג', שיש בה בערך 7000-8000 חברים. בנוסף לזה יש המון אנשים שמשחקים ולא חברים בהתאגדות. קשה מאוד להגיד.

יש כחמישים מועדונים בארץ

נכון.

זה הפך לטרנד. המון אנשים הולכים ללמוד ברידג'

המון. אגב, גם מלמדים את זה בבתי ספר. יש עכשיו פסטיבל ברידג'. שלשום הייתה שם תחרות ילדים והיו שם 500 ילדים ששיחקו.

אני יודעת שהורים באים עם הילדים ללמוד, ושכלל זה מאוד באופנה

נכון.

איך את מסבירה את זה?

אני לא יודעת אם זה אופנה. תמיד שיחקו ברידג'. מה שיפה היום, שילדים שלומדים בבי"ס מביאים את ההורים לזה.

למה הכניסו את זה לבתי ספר?

זה היה...למה הכניסו?!...

בגלל שזה מפתח חשיבה?

זה מפתח המון דברים. זה מפתח חשיבה, זה מפתח שיתוף פעולה, זה מפתח המון תכונות טובות. משמעת עצמית, ריכוז, זיכרון. זה דבר מאוד טוב לילדים.

את מלמדת גם ילדים?

לא. עשיתי את זה פעם, אבל זה לא בשבילי. זה היה לפני המון המון שנים, בניסיון הראשון שעשו, באשדוד. זה היה מקצוע חובה לכיתות יא-יב. עכשיו מתחילים בגיל הרבה יותר צעיר. הייתי נכנסת והיו קוראים לי "המורה", אז הייתי מסתובבת לדלת לראות איפה המורה. פרשתי מהר מזה.

עוד לא ענינו מה יש בזה שתופס אנשים

קודם כל זה משחק נפלא, יש בו אתגר, יש בזה...מין כזה... "אני משחק ברידג'". בסך הכל זה משחק קלפים מאוד אינטליגנטי ואינטלקטואלי ו...ברגע שמתחילים לשחק אי אפשר להפסיק.

אפשר לעשות איזה חתך סוציו-אקונומי של אנשים שבאים ללמוד ולשחק ברידג'?

היום הרבה פחות מאשר בשנים קודמות. הייתה פעם חפיפה מאוד גדולה בין אנשים שתראי אותם בקונצרטים ובאופרה ובמועדוני ברידג'. הייתה הולכת לקונצרט, היית יכולה לפתוח שם תחרות ברידג'. בימינו הרבה פחות וזה משחק לכולם.

כל אחד יכול לשחק ברידג'?

כל אחד.

אבל אני חושבת שעדיין מי שמשחק ברידג' משתייך לשכבות מסוימות באוכלוסייה, גם אם

השורות התרחבו

תראי, עצם העובדה שזה משחק שאת מוציאה כסף כדי לשחק אותו. זאת אומרת, את הולכת למועדון, את הולכת לתחרות –דמי השתתפות הם 25 או 30 שקל, את שותה שם קפה, את צריכה להגיע לשם, אם מדובר בזוג צעיר אז צריכים לקחת בייביסיטר. אז זה משחק שעולה כסף. מן הסתם לא כל אחד יכול. אבל העלויות הן לא גדולות, זה בערך כמו סרט, והסיפוק הוא פי אלף יותר גדול.

הברידג' מתאים לישראלים?

כן, אם כי הם מאוד רעשנים. תחרות בישראל ותחרות ביפן זה מאוד שונה. שמה את לא שומעת מילה – טוב, בכלל היפנים זה משהו אחר לגמרי. חזרתי ביום שלישי בבוקר ובערב הלכתי לשחק בפסטיבל. את נכנסת לעולם אחר, שבו כולם צועקים ורעש. אבל זה מתאים לישראלים, שהם תחרותיים.

יש מתח במשחק ברידג'?

אוף! כן.

איזה מתח זה?

כל אחד רוצה לנצח ויש מין...יש מין קורלציה, שהיא לא נכונה, שמי שמשחק טוב הוא מאוד חכם וברגע שאת משחקת לא טוב אז את פחות חכמה. זה בכלל לא נכון. אני מכירה אנשים מבריקים שמשחקים ברידג' רע ואנשים לא נורא חכמים שמשחקים ברידג' ברמה גבוהה יחסית. יש מין נטייה לחשוב שמי שמשחק טוב הוא חכם וזה עושה טוב מאוד לאגו. בכלל, שמי שמשחק שייך ל – chosen ones. זה צרוף של תכונות. תמיד שואלים אותי "בטח היית נורא טובה במתמטיקה". ואני לא. לא הייתי טובה במתמטיקה. אז זה לא זה. אבל כן...כן צריך להיות חכם וכן צריך זיכרון וכן צריך יכולת אנליטית וכן צריך פסיכולוגיה וכן צריך לדעת להוציא את המקסימום מהשותף. יכולים להיות שני שחקנים נורא נורא טובים, שלא יסתדרו טוב והכימיה ביניהם לא תהיה טובה

והם יעשו תוצאות לא טובות בגלל זה. לעומת זאת, שני שחקנים פחות טובים, שכל כך מפרגנים אחד לשני, שממש מוציאים... פשוט משתדלים אחד בשביל השני ועושים את הכי טוב.

צריך גם לדעת לעמוד בלחצים?

צריך לדעת לעמוד בלחצים.

זאת אומרת, צריך להיות cool

מאוד, מאוד.

את במתח במשחקים?

כן, ואני חושבת שאחד מהדברים היותר חזקים אצלי זה שאני מצליחה לא להיכנע ללחצים. כי הלחץ הפסיכולוגי במשחק מכריע הוא מאוד גדול, כי את רוצה מאוד להצליח. יש כאלה שהרצון להצליח עובד עליהם לא טוב.

זה בעצם קרב מוחות

כן.

מה האיכויות שלך כשחקנית?

רמת המשחק שלי מאוד גבוהה, כמובן, בכל הנוגע לטכניקה ודברים כאלה. אבל אחד הדברים שמאפיינים אותי זה היכולת לשחק מספר גדול של ידיים בלי ירידה של ריכוז. זה יתרון גדול. תחרות כמו אליפות אירופה או התחרות ששיחקנו עכשיו ביפן, משחקים שבוע רצוף, מעשר בבוקר עד שמונה בערב. זה הרבה.

ואת פשוט נהנית כל הזמן

כל רגע, כל רגע. זאת אומרת, זה גם עניין של... באיזשהו שלב אנשים מתעייפים.

אוכלים תוך כדי?

יש שעה של הפסקת צהריים. אני משתדלת לא לאכול. ברגע שאוכלים החמצן לא הולך למוח וזה מפריע.

את מפסידה משקל תוך כדי תחרות?

כן. מורידים. אפילו אם אוכלים מורידים במשקל. בשבוע כזה, שכן אוכלים – אוכלים ארוחת בוקר גדולה ואחר כך יוצאים בערב ואוכלים... אני אוכלת בחו"ל הרבה יותר ממה שאני אוכלת בבית ואני יורדת במשקל.

איזה עוד איכויות יש לך כשחקנית?

יש לי יכולת טובה מאוד לבנות קשר טוב עם הפרטנר או הפרטנרית.

זאת אומרת, יש לך מספיק ביטחון עצמי בשביל שהאגו לא יפריע לך
נכון. אני מתייחסת לקלפים נטו. אני משתדלת לא לתת לאגו בכלל להיכנס לתמונה.

רק אחרי המשחק

כן.

יש לך גם חולשות כשחקנית?

כן. אותם הדברים הגדולים והטובים, לפעמים...אני כן יכולה לפעמים לאבד ריכוז. זה לא קורה הרבה, אבל זה יכול לקרות. לא יודעת...אין לי חולשות מי יודע מה. יש לי ימים שאני משחקת יותר טוב וימים שאני משחקת פחות טוב, אם כי בסך הכל – זה גם אחד הדברים הטובים אצלי – אני יחסית יציבה. ברידג' זה לא משחק של להצטיין. זאת אומרת, זה נורא נחמד שמצטיינים ועושים איזשהו משחק שאחר כך מופיע בעיתון, אבל ברידג' זה משחק של לא לעשות טעויות. בסופו של דבר מנצח מי שעושה הכי פחות טעויות. וגם צריך את הטעויות לקבל בהבנה ולהיות סלחנית לעצמך כשאת עושה טעות ולהבין שזה יכול לקרות. ואם את עושה טעות, לקוות שהיריבים יעשו יותר טעויות ממה שאת עושה. בטוח תעשי טעות, אף אחד לא משחק מושלם תחרות מההתחלה ועד הסוף. אז את עושה את הטעויות שלך, אבל אני לא לוקחת אותן קשה. אני אומרת "או.קיי, עוברים ליד הבאה..." "עכשיו, בגמר ביפן, הייתה לנו יד שהייתה לנו אי הבנה במשהו וזה היה באמת אסון גדול מבחינת התוצאה. אמרנו "עוברים ליד הבאה ושוכחים את היד הזאת". בדרך כלל אומרים בברידג' שיד לא טובה מביאה אחריה יד לא טובה נוספת, כי במקום לחשוב על 13 קלפים חדשים את חושבת על היד הקודמת, הלא טובה. זאת אומרת, צריך להתייחס ליד הזאת, הנוכחית. לקלפים אין זיכרון. הם לא זוכרים שביד הקודמת קרה משהו לא טוב. בדרך כלל יד לא טובה באה אחרי יד לא טובה ובאופן מאוד פרדוקסלי, גם אם את עושה משהו מאוד טוב, ביד הבאה, במקום לחשוב על הקלפים החדשים, את חושבת "המ...כמה שאני חכמה ואני הולכת לספר על היד הזאת וזה יופיע בעיתון ואיזה כיף" ואז ביד הבאה בא האסון. צריך להתייחס לכל הידיים אותו הדבר – גם לטובות מאוד וגם לרעות מאוד.

זאת אומרת, להתחיל מחדש בכל יד

בדיוק.

המשחק הזה לימד אותך גם דברים לחיים, מחוץ לברידג'? למרות שכל החיים שלך זה ברידג'...
אני חושבת שכן. אני חושבת ש...יש לי המון סבלנות. גם במשחק. במשחק צריך המון סבלנות, כי נגיד את משחקת נגד נבחרת, שהיא באופן ברור פחות טובה ממך, ואת מצפה שהם יעשו טעויות ושתרוויחי מהטעויות שלהם ולפעמים הם לא עושים את הטעויות ואז את מנסה לקחת בכוח וזה לא טוב. צריך סבלנות וצריך לחכות ולתת לדברים להתנהל ולהאמין שהטובים ינצחו.

זה משהו שאת מיישמת אותו גם מחוץ לברידג'?

כן. יש לי המון סבלנות, גם לתלמידים שלי. אני מורה נורא טובה.

את מלמדת אותם את הטריקים שלך?

כן, אין לי בעיה עם זה. אני גם כותבת על זה, אני כותבת הרבה על ברידג'. אני לא שומרת סודות.

יש סודות בברידג'?

לא. יש טיפים להצלחה, לדוגמא מה שאמרתי לך עכשיו – לדעת לעבור מיד ליד כאילו לא קרה שום דבר. יש דברים שקשורים לטכניקה ואין לי שום בעיה לשתף את כל העולם במה שאני יודעת. בסך הכל אי אפשר ללמוד את המשחק הזה מלקרוא. צריך שיהיה לך את זה גם. זה גם משחק מאוד טוב ל...יש הוכחות רפואיות, ממחקרים שעשו בארה"ב...מסתבר שאיכשהו הברידג' תורם למערכת החיסונית וגם לאלצהיימר – מי שמשחק ברידג' סובל הרבה פחות מאלצהיימר. בכלל, לאנשים מבוגרים, במיוחד, זה דבר נפלא. כשניהלתי את המועדון הקטן ההוא, כשרק התחלתי, זה לא היה מועדון לשחקנים טובים. זה היה מועדון יותר חברתי. הייתה אישה אחת בת תשעים ומשהו. היא הייתה באה לשם כל יום ומשחקת ובסוף היא הייתה באה אלי ואומרת "כולם חושבים שאני מטומטמת, כי אני משחקת לא טוב. אבל מה?! אני יותר חכמה מכולם, כי כל יום אני מתלבשת, אני יוצאת מהבית, אני פוגשת אנשים, אני מבילה 4 שעות, אז אני יותר חכמה מכולם. מה זה חשוב אם אני משחקת טוב או משחקת רע?! מה יש לי כבר לעשות בבית?! החברים מתו, הילדים מתו, כולם מתו".

זה משהו שאת לוקחת איתך מאז?

כן. בהחלט. כי זה נורא נכון.

את ופייטרו הכרתם דרך משחקי ברידג' באינטרנט

נכון. התחלנו לשחק יחד ועברנו לטלפון.

את יכולה לזהות תכונות בבן אדם שאת משחקת איתו באינטרנט?

כן.

אפשר להתאהב במישהו בגלל האופן שבו הוא משחק?

לא בדיוק, אבל כשמדברים קצת אז כן. היה פסטיבל ברידג' בנובמבר באילת ופייטרו בא. שמה נפגשנו פעם ראשונה. חיפשתי אחד עם שערות ו... (פייטרו די קירח והוא מוחה על התיאור שלה). ואז הוא בא לתל אביב ואני נסעתי ללונדון והוא בא לתל אביב ואני נסעתי ללונדון וטלפונים ואני נסעתי לקבל את אישורה של אמא שלו באיטליה – יש לו את האמא הכי הכי טובה בעולם, מדהימה. החופש הכי נפלא זה אצל אמא של פייטרו.

אפשר לרמות בברידג'?

אם רוצים, אפשר.

איך?

לא יודעת, באמת אני לא יודעת.

קרה לך שרימו אותך?

לא. מי שרוצה לרמות יכול לרמות, אבל זה כל כך מוציא את כל מה שיפה במשחק.

יש סיפורים על רמאויות?

כן. אני לא זוכרת כל כך לספר על זה. עם המסכים קשה מאוד לרמות וזאת אחת מהסיבות ששמו אותם, כדי למנוע את האפשרות של העברת אינפורמציה לא חוקית.

בעזרת בעיטות מתחת לשולחן, למשל?

לדוגמא. גם כאלה היו בזמנו. עכשיו המסכים הם מלמעלה עד למטה, כך שאין סיכוי. יש אנשים שמנסים, אבל בטח לא בין השחקנים הטובים. זה לא ממש חלק מעולם הברידג'. פשוט המשחק עצמו כל כך יפה, שלא שווה לעשות את זה.

ואין פה את הדרייב לרמות, בגלל שאין את כסף בסופו של דבר

נכון, אבל התהילה היא מוטיבציה לא פחות. היה מקרה, באליפות עולם לפני כמה שנים, שמאז שהחליטו שאנחנו מתקרבים להיות ספורט אולימפי אז עושים בדיקות שתן אקראיות, כדי לבדוק אם לא לוקחים אמפטמינים, כדורי מרץ. כי אם את צריכה לשחק מהבוקר עד הערב, אז מין הסתם...

עשו לך פעם בדיקת שתן?

עשו לי. הייתה שחקנית אמריקאית שסירבה להיבדק ולקחו לה את המדליה. היא אמרה שהיא לקחה איזשהו כדור להרזיה וזה כדור שכלל חומרים אסורים. יש רשימה של חומרים אסורים. אם מישהו לוקח תרופות הוא צריך לדווח. כמעט ואין מקרים. האמת שבברידג' צריך בלאנס בין ריכוז להתמדה ואם את יותר מדי בהיי זה משפיע לרעה. דברים כאלה פוגעים מאוד ב"table feeling".

יוצא לך גם לשחק לתוך הלילה, לשבת עם חברים?

במיוחד באינטרנט. בימינו הכל נעשה באינטרנט.

זה לא מקלקל, את ה"table feeling" למשל?

לא. זה מאוד חברתי. מאז שיש את האינטרנט יש לי חברים בכל העולם. יש לי בחדר המחשב מפה ענקית עם סיכות. מכירים המון אנשים וזה נורא כיף. אפילו שזה דרך המחשב, החלק החברתי מאוד חזק.

אליפות העולם תהיה בסתיו. את מתכוונת לקראתה?

ויש את אליפות אירופה בקיץ ובשבוע הבא אני נוסעת להולנד לאיזו תחרות הזמנה. אני מתאמנת לקראת זה. זה כולל משחקים עם מאמן. לנבחרת יש מאמן. מאמן לא צריך להיות שחקן טוב, אלא הוא צריך לבדוק שדברים מתנהלים כמו שצריך – שזוג יעבוד, שלא יהיו חורים באותה שפה שאנחנו מדברים.

זה עוזר שמישהו מהצד מסתכל ומעיר בודאי.

אז לקראת תחרות את משחקת בצורה יותר אינטנסיבית? כן. יש תכנית אימונים, יש גם הכנה פסיכולוגית מסוימת.

את נחה לפני תחרויות? קצת, כן.

את לא משחקת כמה ימים לפני, כדי שידגדג לך באצבעות? כן. שבוע אחרון לפני אין לי אימונים. אבל מדגדג לי באצבעות כל הזמן, גם כשאני משחקת. אם תגידי לי עכשיו "קחי מיליון דולר ותפסיקי לשחק ברידג'" היית נשארת עם המיליון.

חושבים שאת מוזרה בגלל זה? זר לא יבין, כי לפעמים אני עובדת מהבוקר עד הערב ובערב אני רצה לשחק ברידג'. כל החיים שלי הם מסביב לברידג'. כשיש לי רגע פנוי אני לא הולכת לראות טלוויזיה. אני הולכת לשחק ברידג' במחשב.

המשחק הזה מתאים לטמפרמנט שלך מאוד, מכל הבחינות. אני תחרותית אז זה מתאים, ואני מאוד אוהבת אנשים, אז זה מתאים לזה שאני כל הזמן מכירה אנשים חדשים, זה שאני מסתובבת בעולם...כשהתחלתי לשחק אף אחד לא הכיר אותי. הייתי באה לתחרויות והיה נחמד, אבל היה קצת בודד כזה. עם ההצלחה אז גם באים החברים ואז את חלק מחוג מאוד אקסקלוסיבי וזה מאוד נחמד. אנשים שלפני 20 שנה לא היו שמים עלי והייתי מסתכלת עליהם... שמות שרק קוראים עליהם, אז עכשיו הם החברים הכי טובים שלי. וזה נותן המון סיפוק.